

Szomolya, 2024.03.17. (vas.)	Fil 4,6-9 Ne aggódjunk!	sorozat: Vegyes: 2024-01.
---------------------------------	--	------------------------------

A Bibliában sok helyen olvashatunk arról, hogy ne aggodalmaskodjunk. Nyilván azért, mert Isten jól ismeri a szívünket, lelkünket, hogy hajlamosak vagyunk rá.

Fil 4,6-9. *Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságotokban és könyörgésedekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt. És az Istennek békessége, mely minden értelmet felül halad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban. Továbbá, Atyámfiai, amik csak igazak, amik csak tisztességesek, amik csak igazságosak, amik csak tiszták, amik csak kedvesek, amik csak jó hírűek; ha van valami erény és ha van valami dicséret, ezekről gondolkodjatok. Amiket tanultatok is, el is fogadtatok, hallottatok is, láttatok is én tőlem, azokat cselekedjétek; és a békességnek Istene veletek lesz.*

Arról szólok, hogy **1.** Mi az oka az aggodásainknak? **2.** Aggodásaink és a gondolataink. **3.** Mit tegyünk, ha aggodunk? **4.** Isten békessége.

1.) Mi az oka az aggodásainknak?

Az, hogy nem bízunk Istenben. Az Úr így mondta: **Ján 14:1** *Ne nyugtalanokdjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek énbennem.* Aki aggodik, az nyugtalan lesz, és a lelke egy idő után elcsügged. Úgy érzi, nincs megoldás. **Zsolt 42:6** *Miért csüggedsz el lelkem és nyughatatlanokod bennem? Bizzál Istenben, mert még hálát adok én neki az ő orcájának szabadításáért.* Ez a zsolttár is arra mutat, hogy aki aggodik, annak a lelke nyugtalanokodik, elcsügged, mert nem bízik Istenben.

A kisgyerekek nem aggodalmaskodnak, és nem nyugtalanokodnak, ha a szüleik közelében vannak. Akkor válnak nyugtalanokká, ha nincsenek közel a szüleikhez, ha nem látják őket. Ilyenkor még akkor is nyugtalanokodnak és sírnak, ha nincs is semmi veszély. Ha pedig valami veszély közeledik, egyenesen kétségbe esnek, és a szüleiket szinte hangosan sírva hívják. A gyerekeink kis korukban nyaranta Tornakápolnán voltak a feleségemmel. Egyszer az egyik kislányom egyedül ment az úton, és egy kutya ugatva jött felé. Hangosan és keservesen kiabált: „Anyukám! Anyukám!” Ha az anyja ott van, akkor nincs semmi baj!

Testvérek, ha aggodunk, ha nyugtalanokodunk, ha elcsüggedünk, azt jelenti, hogy nem hiszünk az Úrban. Nem hiszünk, hogy Ő hatalmas, mindenek felett áll. Ő irányít mindent, és Ő szeret, ezért megőríz minket. És azért nem hiszünk, mert távol kerülünk Tőle valami miatt. Nem látjuk Őt, csak a bajokat, a veszélyeket.

Egy régi ének így kezdődik: *Ne aggodalmaskodjál! Nézz Istenedre fel!* Az énekeskönyvünkben a **280.** ének eleje: *Ne aggasszon semmi, közel van az Úr;*

győzelmében bízva jutsz mindenén túl. A gyerektől távol lehet a szülő, de Isten mindig közel van hozzánk. Legfeljebb a szívünkben mi távolodunk el Tőle.

Mi az oka az aggodásainknak? A hitelenség. Annak az oka pedig az, hogy nem látjuk az Urat, mert valami miatt eltávolodtunk Tőle.

2.) Aggodásaink és a gondolataink

A gondolataink nagyban befolyásolják azt, hogy aggodunk-e, vagy nem. Éppen ezért a gondolatainkra vigyázni kell. Az emberben naponta sok ezer gondolat megfordul, de az rajtunk múlik, hogy tovább lépünk-e azon, ami nem jó gondolat, vagy foglalkozunk vele. Luther úgy mondta: Nem akadályozhatom meg, hogy a fejem felett átrepüljön egy madár, de azt igen, hogy fészket rakjon rá. Az Ige azt mondja: **2Kor 10:5b** *foglyul ejtven minden gondolatot, hogy engedelmeskedjék a Krisztusnak.* Az **alápiige 8-9.** versében le van írva, hogy miről gondolkozunk. Azokról, *amik igazak, tisztességesek, igazságosak, tiszták, kedvesek, jó hírűek; erényesek és dicséretesek.*

Emlékezzünk rá, hogy ehhez képest miről szoktunk gondolkozni! Vagy miket nezdünk, hallgatunk vagy olvasunk, amik foglalkoztatnak, amik körül a gondolataink forognak? *Pl. amik igazak jó hírűek, és dicséretesek?* Olyan sok hír van a világban. Olyan sokról bebizonyosodik, hogy nem igaz, hazugság, nem jó hírű, nem dicséretes, sőt galáztos. Pl. itt vannak a háborús hírek. Halljuk, hogy egyes vezetők háborúra uszítanak. Ne foglalkozzunk vele! Ha mégis, akkor aggodni fogunk: Mi lesz, ha kitör a 3. világháború, és az atomháború lesz, és minden elpusztul? Ez nem a mi gondunk! Higgyünk Istenben! Az Ő akarata valósul meg! Ő pedig mást mondott. Nem fog minden kipusztulni a földről, mert még el kell jönni az ezeréves béke-országnak. Most még vannak háborúk, de nemsokára azt mondják: *békesség és biztonság, és akkor jön a veszedelem*, az antikrisztusi kor nagy nyomorúsága. De előtte az Úr elviszi a Gyülekezetet.

De vannak más gondolataink is: Mi lesz a gyermekeinkkel, az unokáinkkal, hiszen olyan gonosz a világ? Mi lesz, ha súlyosan megbetegszem? Mi lesz, ha már nem bírom ellátni a feladataimat, sőt még magamat sem? Mi lesz, ha nagy drágaság jön? Az Ige felel minderre. **Olv. Mát 6,25-34.** Nem vagyunk „pogányok”, hitetlenek, hanem Isten gyermekei vagyunk. Ahogy a szülő tudja, hogy a gyermekének ennivaló és ruha kell, és egyebek, Isten még inkább tudja, mire van szükségünk. Nem a kívánságaink, hanem a szükségünk szerint gondoskodik rólunk. Bár azt olvastuk, hogy *minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt*, de azt nem mondja az Ige, hogy minden kívánságunkat teljesíti, hanem akkor: *az Istennek békessége, mely minden értelmet felül halad, meg fogja őrizni*

szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban. És ez a fontos. Mert ha az Úrban vagyunk, akkor nem nyugtalanodunk, és nem aggódunk.

3.) Mit tegyünk, ha aggódunk?

Először azt figyeljük meg, hogy mi körül forognak a gondolataink! Ha nem olyanokról gondolkozunk, amit az Ige ajánl a 8. v.-ben, akkor a gondolatainkat kell foglyul ejteni, és az Igével foglalkozni a gondolatainkban. Dávid azt mondja: **Zsolt 94:19** *Mikor megkoszodtak bennem az én aggódásaim: a te vigasztalásaid megvidámították az én lelkemet. Hol találjuk meg az Úr vigasztalását? Az Igében!* Az aggódásaink sokszor éjszaka törnek ránk. Mit tett Dávid? **Zsolt 63:7-10** *Ha reád gondolok ágyamban: örváltásról örváltásra rólad elmélkedem; Mert segítségem voltál, és a te szárnyaidnak árnyékában örvendeztem. Ragaszkodik hozzád az én lelkem; a te jobbod megtámogat engem. Azok pedig, akik veszedelemre keresik lelkemet, a föld mélységeibe jutnak. Vigasztaló és örvendetes, ha az Úrral és az Igével foglalkoznak a gondolataink. A hívő embernek van mire emlékeznie. Arra, amire minden vasárnap emlékezünk az úrvacsorában, hogy az Úr annyira szeret, hogy meghalt értem. Szeret és megvéd. Életem során hányszor örvendeztem szárnyainak árnyékában, vagyis védelmében, amikor nagyon közel éreztem az Urat, mint a kismadár az anyját, ha annak szárnyai alatt volt elrejtve. Visszagondolhatunk, mennyi bajon, veszen, szükségesen átvitt már az Úr, és pont most hagyna el? Lehetetlen! **Jób 5:19-21** *Hat bajodból megszabadít, és a hetedikben sem illet a veszedelem téged. Az éhínségben megment téged a haláltól, és a háborúban a fegyveres kezektől. A nyelved ostora elől rejtve leszel, és nem kell félned, hogy a pusztulás rád következik.**

Ha aggódunk, akkor imádkozzunk! **6. v.: Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságotokban és könyörgésetekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt.** Dávid így tett bizonyosságot: **Zsolt 18:7** *Szükségemben az Urat hívtam, és az én Istenemhez kiáltottam; szavamat meghallá templomából, és kiáltásom eljutott füleibe.* Az Úr meghallgat minket is. Sőt biztat, mint Jeremiást a tömlöcben: **Jer 33:1** *Másodszor is szóla az Úr Jeremiásnak, mikor ő még fogva vala a tömlőc pítvárában, mondván: 3.v.: Kídlts hozzám és megfelelek, és nagy dolgokat mondok neked, és megfoghatatlanokat, amelyeket nem tudsz. **Zsolt 50:15** *És hívj segítségül engem a nyomorúság idején, én megszabadítlak téged és te dicsőítesz engem.* Soha ne feledjünk el hálát adni, és Istent dicsőíteni szeretetetéért, gondviseléséért és szabadításáért! **Zsolt 55:23** *Vessed az Úrra a te terhedet, ő gondot visel rólad, és nem engedi, hogy valamikor ingadozzék az igaz.**

4.) Isten békessége

Ha imádkoztunk, az Urat hívtuk segítségül, Réá vetettük a terhet, ami miatt aggódtunk, akkor így olvastuk: *És az Istennek békessége, mely minden értelmet felül halad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.* Vagyis békességünk lesz, ami a szívünket és a gondolatainkat is megőrzi Kr. J.-ban. Ezért mondta az Úr Jézus: **Ján 14:27** *Békességet hagyok nektek; az én békességemet adom nektek: nem úgy adom én nektek, amint a világ adja. Ne nyugtalanodjék a ti szívetek, se ne féljen! A világ hogyan adja a békességet? Úgy, hogy külső békét akar létre hozni. Olyat, hogy senki ne bántson, senki ne mondjon rárm rosszat, senki ne tervezzen ellenem gonosz dolgot, mindenki szeressen és segítsen. Ha ez megvalósul, akkor békességem van. De ez soha nem valósul meg ebben a gonosz világban. Az Úr azonban úgy adja a békét, hogy bántanak, rosszat mondanak rólam, a Sátán gonoszt forral ellenem embereken keresztül, mégis békességem van, mert *Ő a mi békességünk!* (Ef 2,14a)*

Befejezés

Sokan emlékezhetnek arra a történetre, ami több helyen olvasható a keresztyén irodalomban, hogy egyszer festők számára pályázatot hirdettek a békesség megfestésére. Voltak, akik képei nyugodt tengert ábrázoltak hajókkal. Mások napsugaras zöld rétet, stb. De a pályázatot az a kép nyerte meg, amin egy fa volt láthatóan erős szélben. A fán egy fészek, benne az anyamadár szárnyai alatt a kismadarak.

Igen, ez a béke! Vannak viharok, vannak borús és nehéz napok. Fújnak a szelek, és aggódhatnánk, nyugtalanodhatnánk, félhetnénk, ha nem lenne hatalmas Urunk. De van, és biztonságban lehetünk az Ő védőszárnyai alatt. Legyen érte hála és dicsőség a mi Urunknak! **Amen.**